

L'islam de Dolors Bramon

La doctora Bramon, historiadora de l'Edat Mitjana musulmana, va presentar l'assaig *Professora d'islam. Converses amb Ignasi Moreta*, a la llibreria Parcir, el 18 de juny. Va respondre preguntes de Josep Llobet, president dels AARB. El diàleg va recordar l'historiador Albert Benet que amb ella i Pere Balañà són els tres experts catalans en l'Islam medieval. Després de valorar molt positivament la tasca de Benet, va qüestionar les fonts cristianes i musulmanes que analitzen alguns fets històrics de manera diferent, com la batalla de Torà del 1006, on els musulmans diuen que Déu va enviar un aiguat que va fer enretirar les seves tropes, per no reconèixer una derrota estrepitosa. Entre d'altres qüestions, va esmentar Malta, una illa preciosa destruïda pel turisme com la Costa Brava. Els maltesos parlen un dialecte de l'àrab escrit en alfabet llatí i són practicants catòlics. Va aclarir que els jueus són fidels al judaisme, només el 20% d'àrabs practiquen l'Islam i de cristians n'hi ha de tots. En els països islàmics els vells són molt respectats, a diferència de Catalunya amb la pandèmia, on en van morir molts, va comentar.

Repassant la seva vida, va explicar que el 1962 va estudiar Econòmiques a la UB: "Recordo les primeres corredisses davant dels grisos i la cançó *Al vent* de Raimon, en una època fantàstica". Participava de l'ideari d'Ernest Lluch, amb qui va estar casada, però "ell era socialista convençut, jo soc socialista òrfena de partit". De València van retornar a Barcelona durant les primeres eleccions democràtiques. "Quan em va plantar, què hi feia sola a Barcelona en un pis buit, trist i ple de records?". Va anar a Saragossa. Enfadada, manifesta que ara la universitat està baixant en picat. Amiga del cantant Ovidi Montllor, d'una família pobre d'Alcoi, amb gust pel so de l'aigua: "l'aixeta del pati no es tanca". A *De quan érem o no musulmans*, explica que tots tenim un avantpassat musulmà. La idea de l'Espanya franquista era que el moro era un ésser menyspreable del qual ens havíem lliurat. A *Moros i catalans* contradiu aquesta visió. La tolerància religiosa no ha tingut més remei que obrir-se, ja que si no el catolicisme perdia clientela. Alguns bisbes com Pepet Vermell de Girona representaven un cristianisme ranci i de foscor. El catolicisme té una fe irracional que vol fer combregar amb rodes de molí, l'Islam, no. L'Alcorà és dictat per Déu.